

Скарбничка

Золоте правило

- ВЕЛОСИПЕДИСТ **2**
- КИРИЛО
- ПРИГОДИ ШУКАЧІВ **4**
- ГЕДЕОНОВЕ **7**
- ВІЙСЬКО
- ЖИТЕЛІ МІСТА **8**
- ВЕСЕЛИЙ ENGLISH **9**
- ЛІНЬ **11**

Лариса Кобзева

Одного теплого осіннього дня двоє друзів – Толя й Сашко – поверталися зі школи додому. Насолоджуючись теплом осіннього сонця, вони неквапно прямували дорогою й обговорювали останні шкільні новини. Проходячи повз продуктовий магазин, хлопчики побачили бабусю Зіну, яка мешкала в їхньому будинку. Вона поверталася з магазину, несучи дві великі сумки з продуктами. Бабуся ледве пересувалася, оскільки сумки були дуже важкі.

– Сашко, подивися, це ж наша сусідка, бабуся Зіна, – промовив Толя. – Ого, які в неї великі сумки! Їй, напевно, важко їх нести. Допоможемо бабусі донести сумки до оселі, – запропонував він Сашкові.

– Ото ще! – обурився Сашко. – Ти забув, як вона кричала на нас минулого тижня, коли ми грали у футбол і випадково пошкодили м'ячем її клумбу? А вчора, коли м'яч упав до неї на балкон, вона не віддала його нам, а пішла скаржитися нашим батькам, і нам було непереливки! Я в жодному разі не допомагатиму цій бабусі, бо вона зла і не любить дітей! – рішуче відмовився Сашко й відвернувся.

Толя взяв друга за плече й серйозно сказав: «Ми з тобою віримо в Бога. Хіба ти не знаєш, що Ісус любить усіх людей і що, живучи на Землі, Він робив добро всім людям – як добрим, так і злим? Господь бажає, щоб ми завжди і в усьому Його наслідували. Згадай слова Ісуса: "Любіть ворогів своїх, робіть добро", і "все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви". Якщо ми хочемо, щоб люди допомагали нам і робили добро, то й ми повинні чинити так само».

Сашко уважно вислухав свого друга і

сказав: «Гаразд... Якщо наш Господь бажає, щоб ми робили добро, то я не проти. Треба допомогти бабусі – допоможемо».

І хлопчики кинулися наздоганяти стареньку. Наздогнавши бабусю Зіну, вони запропонували їй свою допомогу. Вона дуже зраділа. Хлопці взяли кожен по сумці й донесли їх до самісіньких дверей бабусиної квартири. Жінка довго дякувала дітям за допомогу й на прощання сказала їм, що не забуде цього доброго діла. І старенька справді не забула...

Через деякий час бабуся Зіна напекла смачних пиріжків і, вийшовши надвір, пригостила ними Толю й Сашку, а також усіх дітей у дворі, з якими вони грали у футбол.

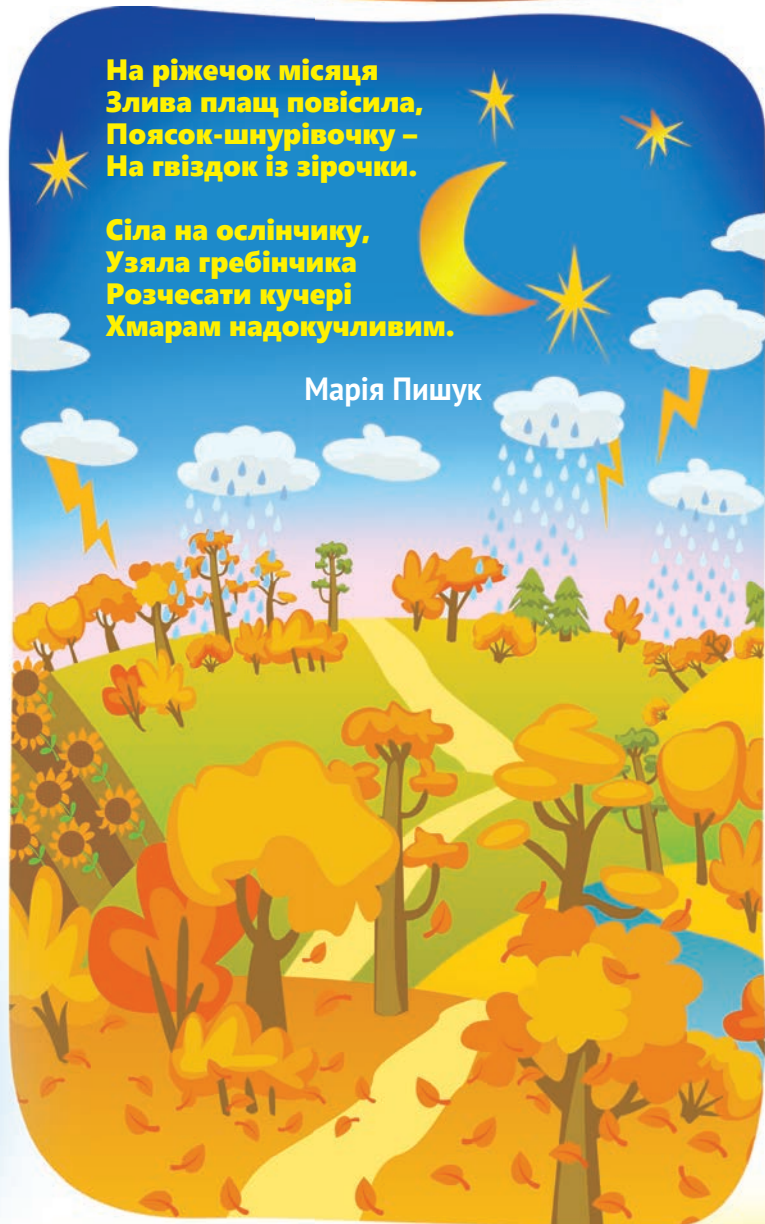
Друзі, а чи хотіли б ви, щоб люди допомагали вам і робили добро? Якщо так, то не забувайте про золоте правило: «Все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви» (Матвія 7:12).

На ріжечок місяця
Злива плащ повісила,
Поясок-шнурівочку –
На гвіздок із зірочки.

Сіла на ослінчику,
Узяла гребінчика
Розчесати кучері
Хмарами надокучливим.

Марія Пишук

СІЙТЕ ДОБРО

ЕКСПЕРИМЕНТ

ІСТОРІЯ ЧАШКИ

Кирило любить займатися велосипедним спортом. За кілька років він здобув чимало нагород і призів. Батьки охоче підтримують захоплення свого сина. Щотижня сім'я виїжджає на велосипедах за місто, щоб відпочити. Сьогодні тато подарував Кирилові гірський велосипед, про який він давно мріяв! Ви запитаете: навіщо він йому, якщо поблизу немає гір? Річ у тім, що в батьків хлопчика є будинок у передгір'ї Карпат.

Наступного дня вони всією сім'єю вирушили саме туди. Не встигли приїхати, як Кирило схопив велосипед і помчав до невисокої гори. Хлопцю так хотілося випробувати свого двоколісного друга! За кілька хвилин тато приєднався до сина, і разом вони вчилися їздити гірськими стежками. Так і тренувалися майже щодня. Єдине, чого тато не дозволяв Кирилу, – це наблизитися до найвищої вершини за їхнім селом.

Наближалось мамине свято – її день народження. Батьки хлопчика вирішили підготуватися до святкування. Леж мінули вранішні сутінки, як вони вирушили до старовинного міста Коломия. Діти – Ганнуса та Кирило – ще міцно спали. За півгодини хлопчик зіскочив зі свого ліжка, нашвидкуруч одягнувся й побіг на подвір'я. Кирило вирішив підкорити найближчу гору. Дуже швидко він зрозумів, що йому це нецікаво, і, не вагаючись ані хвилини, подався за село. «Оце так можливість! Я зможу підкорити нову вершину! А тато про це ніколи не дізнається», – заспокоював себе думки хлопчик. Проте Слово Боже запевняє нас: «Бо немає нічого захованого, що не виявиться, і немає таємного, що не вийде наяв» (Марка 4:22). Так і сталося.

Кирило так поспішав, що ледве зміг оминати подорожнього дідуса, який проходив неподалік гори. «І куди цей хлопець поспішає? Невже до тієї гори?» – подумки хвилювався дідусь. Кирилові нелегко було долати кам'янисту й нерівну гору, та він твердо вирішив дістатися верхівки.

«Ой, я ж забув свій велосипедний шолом», – встиг розгублено подумати Кирило. Проте повертатися він уже не хотів.

А тим часом батьки хлопчика випадково зустріли мамину подругу. Вони давно не бачилися, тому вирішили зайти до місцевої кондитерської.

Саме в той момент Кирило, поспішаючи додому, почав спускатися з гори. Велосипед стрімко набирив швидкість і навмання летів униз. Хлопчик зрозумів, що не може впоратися з керуванням. За мить він наскочив на щось тверде, упав, ударився головою і знепритомнів. Слава Богу, що дідусь, якого зустрів Кирило, був завбачливим і про все здогадався. Попрямувавши до гори, чоловік побачив травмованого хлопчика і, піднявши його, поніс додому. Разом із дружиною Марією вони надали Кирилу необхідну допомогу.

Потім дідусь пішов до оселі хлопчика. Батьки саме повернулися додому, ні про що не здогадуючись. Дідусь Петро, важко дихаючи, усе розповів про Кирила.

Засмучені й перелякані батьки з тривогою дивилися на блілого сина, урятованого незнайомим селянином. Лікар, що вже був на місці, оглядав хлопчика. Потім звернувся до батьків: «Стан вашого сина середньої тяжкості, у нього невеликий струс мозку. Подякуйте за допомогу небайдужому чоловіку, бо якби не він, – невідомо, чим би це закінчилося. Зараз Кирилові потрібен спокій і жодних навантажень. Необхідні ліки приймайте вчасно».

Батьки були засмучені й стурбовані, а для Кирила почалося тривале лікування. Згодом він попросив вибачення у батьків за непослух і подякував дідусю за те, що той урятував йому життя. Кирило добре засвоїв цей урок. Відтоді він став обачним і слухняним. А батьки Кирила назавжди запам'ятали той день, дякуючи Господу за порятунок сина і за небайдужих людей.

КАК ПОЯВИЛСЯ ВЕЛОСИПЕД

Все началось в далеком XIX веке. В 1815 г. немецкий барон Карл фон Дрез придумал устройство, которое назвал «машина для бега». Но название это не прижилось, и его стали называть «дрезиной», в честь барона. Выглядела дрезина как двухколесный самокат с рулем, без педалей, с деревянной рамой и могла развивать неплохую для того времени скорость. Это изобретение вызвало восторг! Представьте, во времена, когда главным транспортом была повозка, запряженная лошадьми, вдруг появляется возможность быстро передвигаться самому. Правда, в движение это изобретение приводилось при помощи ног, идущих по земле, отчего у ездоков быстро изнашивались ботинки.

А вот когда в 60-е годы XIX века мастер Пьер Лалман, делающий детские коляски, прикрутил к переднему колесу педали, его изобретением заинтересовались промышленники. Они начали выпуск большого количества велосипедов с металлической рамой, которая заменила деревянную.

Затем конструкторы велосипедов решили увеличить переднее седло до 2 метров. Заднее же было 30 см. Такие велосипеды называли «пауками». Большое количество травм покупателей заставило создателей этого

чуда добавить третье заднее колесо. Чтобы привлечь покупателей, на «пауках» были устроены соревнования. В газетах тогда писали: «Чтобы управлять этими велосипедами, требуется сила слона и ловкость обезьяны».

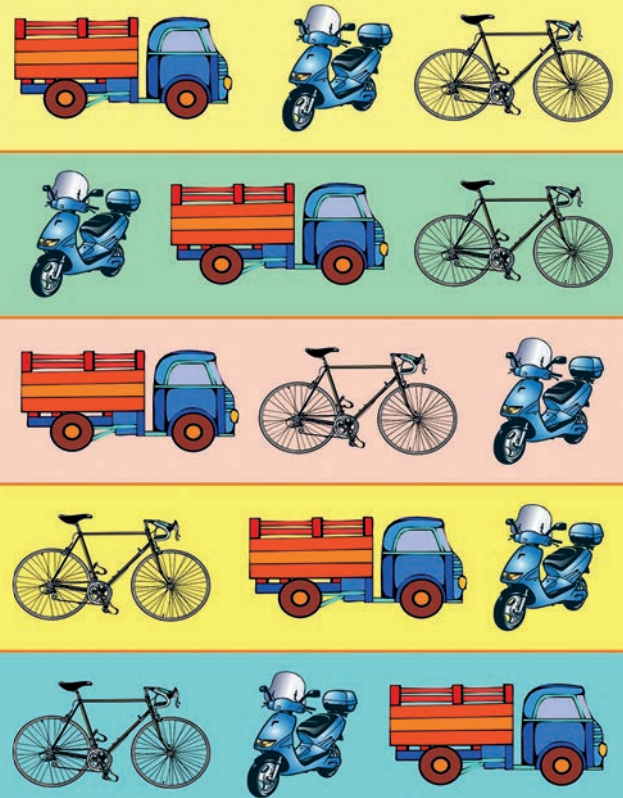
Но по-настоящему велосипеды стали популярными, когда англичанин Томсон придумал шины, а ветеринар Данлоп нашел, из чего их делать. Он отрезал кусок поливочного шланга и натянул его на ободок. Но воздух в шину не закачивали, а использовали воду, что делало велосипед очень тяжелым.

Представь себе, что все это время велосипеды были без тормозов. Их придумали только в конце XIX века. Интересно, как велосипедисты останавливались?

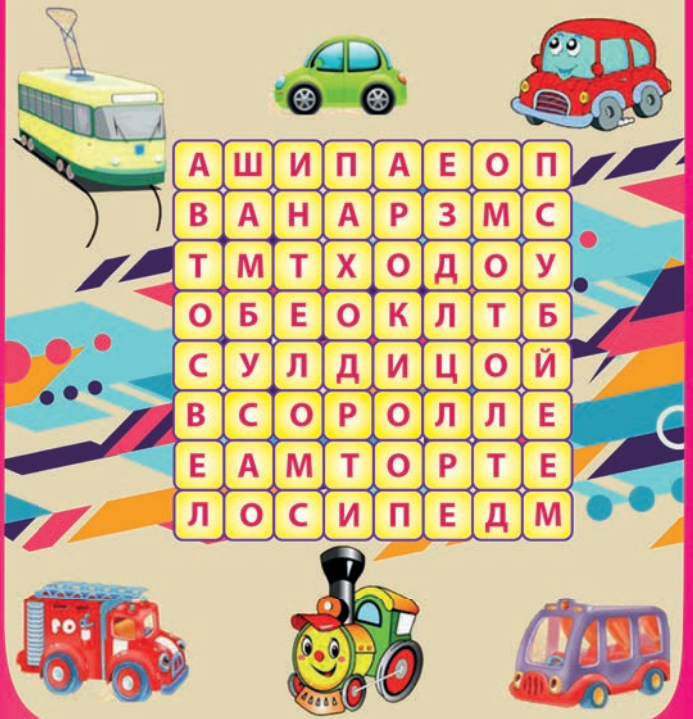
А в начале прошлого века появился первый механизм переключения скоростей. Но чтобы воспользоваться им, надо было остановиться, снять цепь, открутить заднее колесо, снова перевернуть и надеть цепь!

Популярность велосипедов стала меньше с появлением автомобилей. Их считали одной из главных помех на дороге. Но сегодня велосипеды опять стали любимым видом транспорта – и для здоровья полезно, и окружающую среду не засоряют.

Среди всех вариантов перестановок нет одного. Дорисуй его.

НАЙДИ 9 СЛОВ,
СПРЯТАННЫХ НА КАРТИНКЕ,
И ВЫЧЕРКНИ ИХ.

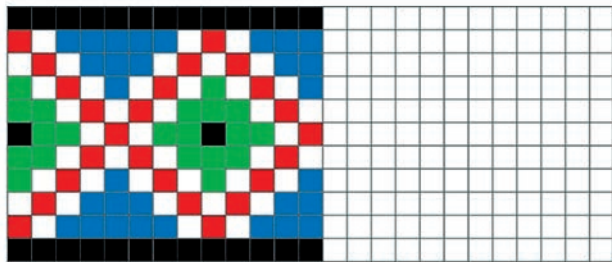
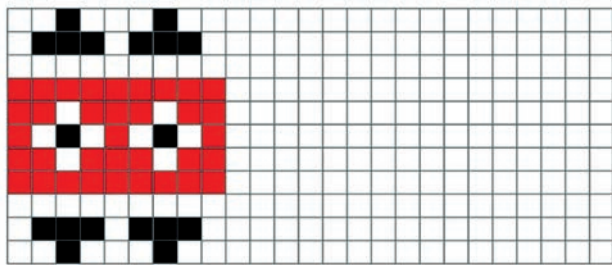
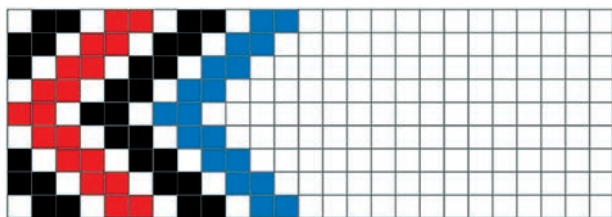
ЯКОМУ ЛИСТОЧКУ
БРАКУЕ ПАРИ?

Интересно! Первое кругосветное путешествие на велосипеде было совершено 125 лет назад. Длилось оно 3 года, ведь у велосипеда в то время было огромное переднее колесо и не было шин.

ПРОДОВЖИ ВИШИВКУ.

РОЗШИФРУЙ.

Пройди лабіринтом до виходу й прочитай висловлювання відомого німецького письменника Еріха Марії Ремарка. Запиши цитату.

У	Р	О	Д	И	С	А	У	Щ	Е
А	Р	Б	Б	Д	Л	Ч	І	Н	С
Н	Е	Ж	Е	З	У	Г	О	М	Т
И	В	Д	Т	У	Б	Г	Е	Е	Р
Д	Н	Е	Н	В	Т	Е	Ж	Т	У
Н	О	С	В	І	Т	Л	И	О	Ю
Е	Л	Б	Б	Е	Ю	Л	Х	Н	Я
П	Ь	Я	Е	П	Д	С	Є	О	Е
Ю	Н	Ш	Л	К	Е	Ю	З	Ь	З
О	Т	С	П	Й	Й	П	Л	С	Ч

НАЙДИ 3 ОТЛИЧИЯ.

СІЙТЕ ДОБРО

Ерік Б. Хеа

Один молодий чоловік, якого звали Вілл Салліван, разом зі своєю дружиною Мері поселився в невеликій хатині в степу біля лісу. Одного разу на стежці, що вела до його дому, з'явився високий індієцький воїн. Він мав дуже втомлений вигляд, а коли наблизився, Мері крізь вікно роздивилася його обличчя. Індієць здавався хворим і страждав від спраги.

– Не дасте мені трохи води? – запитав він Вілла.

– Забирайся! Я нічого не даю індієцям, – грубо відповів Вілл.

– Будь ласка, я не можу йти далі. Лише один ковток.

– Забирайся звідси! – прошипів Вілл.

Індієць приховав свій гнів, повільно повернувся й пішов. Дружина Вілла чула прохання незнайомця й дуже засмутилася, почувши грубу відповідь свого чоловіка. Вона дивилася, як індієць повільно віддаляється. Проте він пройшов зовсім небагато, похитнувся й упав. Тоді добра дівчина взяла хліб, смажену кукурудзу, воду й глек молока, нишком вийшла з дому й допомогла індієцю. Від виснаження той утратив свідомість, але від холодної води й добрих слів чоловік опритомнів.

– Будь ласка, пробачте злі слова мого чоловіка, – попросила вона, – і візьміть із собою цю їжу, вона додасть вам сил.

Чоловік поїв, трохи оговтався і продовжив свій шлях. Проте перш ніж піти, він передав Мері довге біле перо чаплі.

– Візьми це перо, голубко, – сказав він. – Коли твій чоловік піде на полювання в лісі моїх червоношкірих братів, надягни на нього це перо.

Минуло кілька місяців. Вілл разом з іншими поселенцями вирушив на полювання. Незважаючи на всі його заперечення, Мері пришила біле перо до його капелюха. Полювання було успішним, добутого м'яса мало вистачити на всю зиму. Утім, якоїсь миті Вілл відстав від своїх друзів. Виснажений і втомлений, він блукав лісом і не міг знайти ані своїх товаришів, ані дорогу додому.

Наближалася ніч. Вілл злякався, уявивши, що за ним спостерігають дикі тварини та індієці. Раптом почулося фиркання, тріск гілок і просто перед собою Вілл побачив розлюченого буйвола. Неподалік пролунав постріл, і бик упав до його ніг. Через кілька секунд із темряви вийшла висока постать, передала йому трохи їжі й промовила:

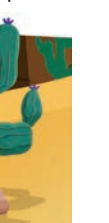
– Утомлений мисливець повинен відпочити до ранку, потім орел покаже йому дорогу до його гнізда.

На світанку індієць провів його через ліс до його дому. На прощання він сказав:

– Багато місяців тому ти назвав мене «індійським псом» і прогнав від своїх дверей. Та біла голубка нагодувала мене. Заради неї я врятував її чоловіка.

А чи хотіли б і ви пожати плоди доброго ставлення? Є лише один спосіб цього домогтися – самому сіяти добро.

ИНДЕЙЦЫ

Индийцы – это коренное население Америки. Так их ошибочно называли первые европейские мореплаватели, которые думали, что приплыли в Индию. Индейцы жили в Америке задолго до прихода европейцев. Многие народы индейцев живут и в современной Америке, но некоторые племена давно перестали существовать. Например, индейцы племени Майя жили очень давно. Они возводили громадны́е каменные храмы в форме пирамид и обладали уникальными знаниями в области математики, искусств и земледелия. У них была своя письменность и свой календарь. Другими известными и очень развитыми племенами являлись племена ацтеков и инков. А вообще различных индейских племен существовало более 2 тысяч! Поразительно!

Индийцы занимались охотой, рыболовством, земледелием. Охотились они в основном с помощью лука и стрел. Позже, когда европейцы привезли в Америку оружие, они стали охотиться с помощью ружей. Также для охоты и для боя индейцы использовали особый топорик – томагавк. Охотились индейцы на оленей и лосей, бизонов и коз, а также на различных птиц. Рыбачили индейцы на специальных легких лодках из дерева, обтянутого кожей, которые назывались каноэ. Собирали они желуди, семена, травы, клубни, корни, ягоды, насекомых и многое другое для употребления в пищу и других нужд. Индейцы были очень хорошими земледельцами. Они смогли окультурить многие растения. Благодаря индейцам у европейцев появились такие продукты, как кукуруза, картофель, томат, подсолнечник, какао, перец, фасоль, арахис, бобовые, кабачки и хлопок.

Разные племена индейцев строили разные жилища. Самым известным индейским жилищем является типи. Это переносной шалаш, сделанный из прутьев и шкур.

Индийцы имели свою особую одежду, немного отличающуюся у разных пле-

мен. Чаще всего они носили различные набедренные повязки, накидки, пончо, у некоторых была одежда и удобная обувь, шитая из шкур. На голову индейцы надевали красивое одеяние из перьев (чаще всего орлиных) или просто украшали свои прически отдельными перышками. Также они раскрашивали свое лицо, тело и одежду растительными красками – например, красной охрой, в связи с чем индейцев стали называть краснокожими.

Индийские женщины были искусные рукодельницы. Они очень красиво вышивали, плели и шили различную одежду, сумки и головные уборы. Мужчины тоже занимались разными видами искусства, самой распространенной была резьба по дереву.

Своих детей индейцы называли всегда с особым смыслом, желая, чтобы в будущем ребенок обладал качествами своего имени, например, «острый глаз». Некоторым индейцам давали прозвища после какого-то важного события, например, победы над врагом.

Индейский поселок

1

ЗАДАНИЕ

Раскрась картинку по номерам.

1

2

3

4

5

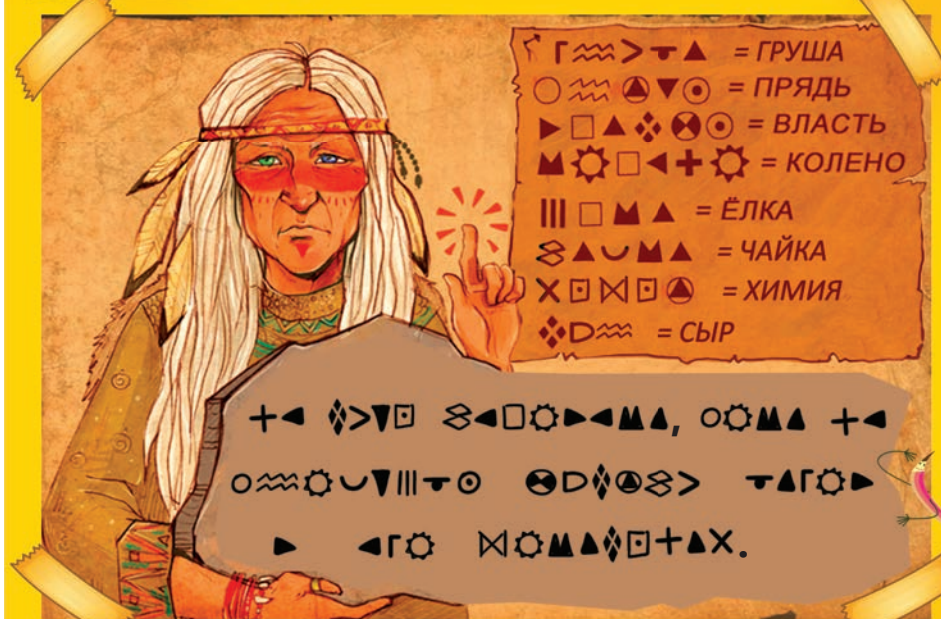
6

7

4

ЗАДАНИЕ

Расшифруй индейскую пословицу.

.....

.....

.....

.....

Найди 10 отличий.

2

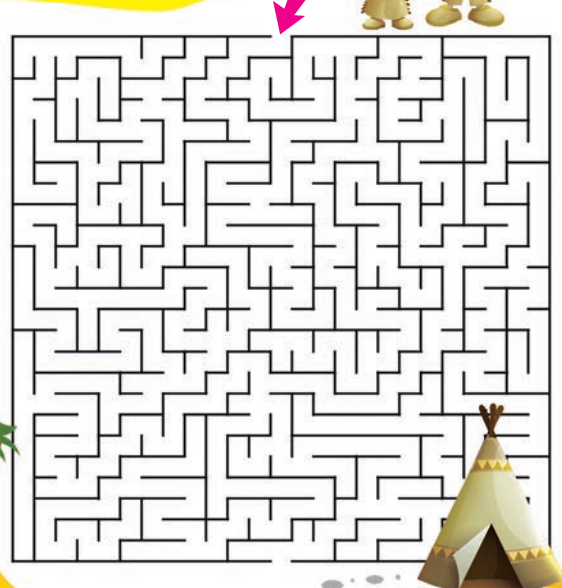
ЗАДАНИЕ

3

ЗАДАНИЕ

Помоги индейцам найти путь домой. Проведи их к типи.

5

ЗАДАНИЕ

Сыграй со своими друзьями в настольную игру. Для этого тебе понадобятся фишки и кубик.

ПРАВИЛА: синий цвет – дополнительный ход, красный цвет – пропуск хода. Победит тот, кто первый достигнет финиша.

Марина пришла со школы, бросила портфель в угол, куртку – на стул и, не снимая обуви, пошла к себе в комнату. Бабушка и мама переглянулись, а кот спрятался в свою коробку. На минуту стало тихо.

– Марина, обедать! – позвала мама.

– Не хочу, – послышалось в ответ.

– Я поговорю с ней, – сказала бабушка и отправилась к Марине.

Девочка сидела на диване, скрестив ноги, и сердито смотрела в стену.

– Тебя кто-то обидел, – догадалась бабушка. Она села рядом и обняла внучку.

– Почему все так несправедливо? – сказала Марина. – Почему некоторые люди имеют дары от Бога, а используют их неправильно?

– Как так, неправильно? – заинтересовалась бабушка.

– Ну вот, например, ученые получили способность изобретать, а они придумали оружие, которым убивают людей. Или вот еще. Взрослые учатся в институте, получают профессию, работают, а когда становятся директорами заводов, начинают обманывать. А другие получили художественные способности, а сами вместо картин рисуют карикатуры!

– Так это ты про Виктора? Это он нарисовал карикатуру?

– Да, – ответила Марина. – Я только один раз не полила цветы в классе, а он сразу раскритиковал меня в школьной газете! Как можно было так несправедливо со мной поступить?!

– Ну а ты сама всегда правильно используешь свои дары? – спросила бабушка.

– У меня нет никаких способностей, и никаких даров Господь мне не дал. Вот если бы у меня были хоть какие-нибудь таланты, сколько всего хорошего я смогла бы сделать!

– Как это нет? А кто в прошлом году читал стихи на новогоднем концерте? – бабушка улыбнулась. Ее глаза излучали такую любовь и доброту, что Марина вдруг почувствовала: ее печаль сразу куда-то испарилась.

– У тебя хорошая память. А как ты ее развиваешь?

– Да, правда. Вот Люда плохо запоминает стихи. Я могла бы с ней позаниматься! – догадалась Марина.

– Господь дал тебе зрение, а ты видишь только недостатки. Неужели Виктор такой уж плохой?

– Нет, конечно. Ведь он сказал правду... А мне не понравилось, и я обиделась.

Бабушка пододвинула к внучке тарелку с пирожками и сказала:

– Присмотрись внимательно к себе, и обязательно заметишь дары, на которые так щедр наш Господь.

Наталья Крюкова

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

МАЛЮЄМО ЗА ДОПОМОГОЮ ЛИСТЯ

Тобі знадобляться:

- пергамент;
- алюмінієва фольга;
- калька;
- м'які кольорові олівці;
- кілька великих листків з дерева.

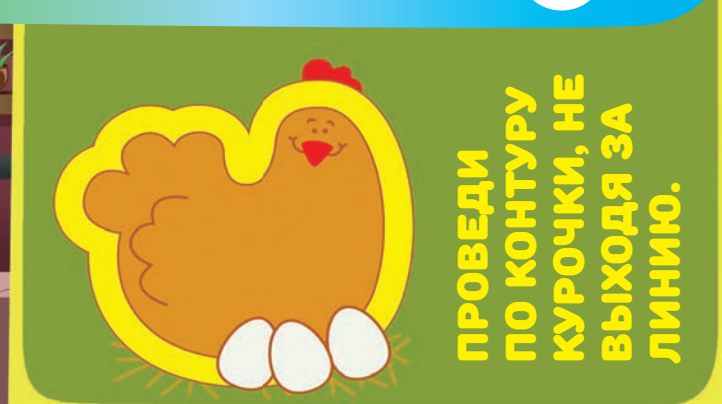

МАГНІТНИЙ «ІЖАК»

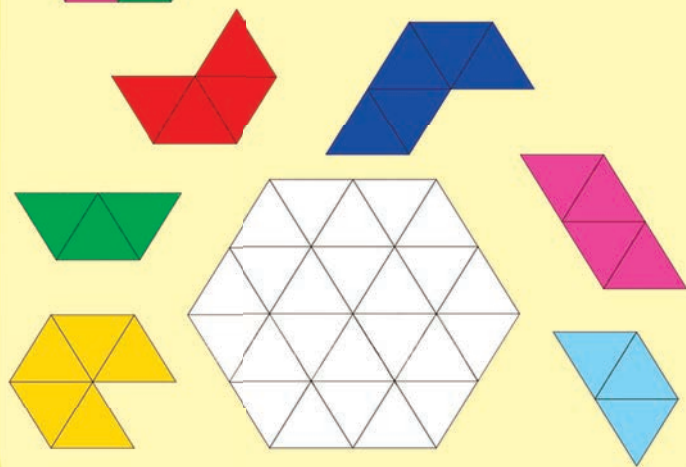
Тобі знадобляться:

- магніт;
- тонер для принтера;
- рослинна олія.

Насамперед приготуйся до того, що після проведення цього досліду тобі знадобиться багато серветок або ганчірок – буде брудно. У невелику посудину налив 50 мл тонера для лазерних принтерів. Додай 2 ст. л. олії й добре перемішай. Вуаля – у твоїх руках рідина, яка реагуватиме на магніт. Можна прикласти магніт до посудини й спостерігати, як рідина буквально прилипає до стінки, набуваючи форми кумедного «іжачка».

РОЗФАРБУЙ ГЕОМЕТРИЧНУ ФІГУРУ, ВИКОРИСТАВШИ ВСІ НАЯВНІ ЕЛЕМЕНТИ.

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ ВКАЗАНІ ПРЕДМЕТИ.

СЕРЕД ЖОЛУДІВ ЗАХОВАВСЯ ЛІСОВИЙ ГОРІШОК. ВІДШУКАЙ ЙОГО.

ЕКСПЕРИМЕНТ

Де ростуть лимони, мандарини, ананаси, банани? Досі думаєте, що в спекотних країнах, де немає холодної зими? Тоді вам потрібно піти на екскурсію до Улянки в теплицю. Дівчинка живе в селі біля Києва. Ця теплиця зовсім не схожа на ті, що ми звикли бачити на подвір'ї в людей.

Батьки Улянки збудували величезну кімнату, стіни якої в землі, а на поверхні лише скляний дах. Засипали в неї шар родючого ґрунту. І влітку, і взимку в теплиці підтримується висока температура повітря, встановлена сучасна система поливу, вентиляції та освітлення. А це все необхідне для того, щоб там росли екзотичні рослини, а господарі насолоджувалися свіжими фруктами та овочами цілий рік.

Улянка полюбає бути в теплиці. Вона вже багато знає про те, як садити рослини й доглядати за ними, а ще як захищати їх від шкідників і лікувати від хвороб. Дівчинка має спільне з мамою хобі. Їм подобається дивитися відео про різноманітні незнайомі рослини, і вони часто купують нові саджанці, щоб виростити їх у себе.

Якось мама з донькою натрапили на відео, у якому розповідалося про те, як слова та настрої людей впливають на ріст і розвиток рослин. В одній японській школі провели експеримент: поставили дві однакові кімнатні рослини в скляні футляри в різних кінцях довгого коридору. Домовилися, що до однієї рослини промовлятимуть приємні, доброзичливі слова, а до іншої – образливі та гнівні. Експеримент тривав місяць. За цей час одна рослина розквітла, а інша – зів'яла.

Це відео вразило Уляну. «Невже рослини нас розуміють? Хіба їм не байдуже, що ми говоримо?» – думала дівчинка, прогулюючись серед розкішних рослин у своїй теплиці.

– Ой! Боляче! – вигукнула Улянка, відскочивши від колючого ананаса, який подряпав їй ногу.

Аж раптом у неї виникла ідея: «А може, провести свій експеримент? Таємний, з ананасами?» Не скававши про це нікому, Улянка, як і японські школярі, обрала для експерименту дві рослини з протилежних

кінців теплиці. Це були два молоді ананаси. Спочатку підійшла до того ананаса, що її подряпав, і наговорила йому безліч неприємних слів. Потім – до іншого, що ріс біля входу до теплиці. Дівчинка сказала йому всі лагідні слова, які тільки спали їй на думку. Наостанок поглядила його листочки і навіть обережно поцілувала. Так вона робила щодня, і результати не забарилися. Уже через кілька тижнів «улюблений» ананас стрімко почав рости й розцвів, тоді як «пригнічений» посірів, його листочки почали засихати, скручуватися та ще більше колотися.

– Що ж це з нашим ананасом? – бідкалася мама. – Я й поливаю його, і добрива додаю, і від хвороб лікую, а нічого не допомагає. Напевно, зовсім засохне.

Шкода стало Улянці рослину, котра гинула через неї, отож вона вирішила зізнатися:

– Мамо, це я винна. Я знала, що ти не дозволиш мені говорити неприємні слова навіть до рослини, то ж потай від тебе провела експеримент. Такий, як у японській школі, пам'ятаєш відео? Однак я хочу, щоб цей ананас ріс і приносив плоди, а не засохав. Порятуюмо його, удвох будемо його хвалити й підбадьорювати.

– Думаю, надто пізно, але можна спробувати, – погодилася мама.

По кілька разів на день і мама, і Улянка розповідали ананасу, як вони його люблять і цінують, добираючи якомога лагідніші слова. Проте, на жаль, перші образливі слова виявилися сильнішими. Уже зовсім скоро сухі листочки ананаса сумно стирчали із землі. Щоразу, коли Улянка бачила їх, то згадувала про те, якої шкоди завдають гнівні слова.

Минуло кілька тижнів. Одного дня мама схвильовано повідомила радісну новину:

– На стеблі нашого постраждалого ананаса з'явився маленький зелений віночок!

То були невеличкі пагони. Вони швидко підрости, і їх розсадили. Через рік сім'я зібрала щедрий урожай прекрасних плодів. А про образливі й неприємні слова в цій родині забули назавжди.

Інна Сосяк

РЕЦЕПТ «Ананас»

- 1 яблуко – 1 шт.
- 2 груша – 1 шт.
- 3 банани – 2 шт.
- 4 апельсини – 2 шт.
- 5 киви – 2 шт.
- 6 йогурт – 115 г
- 7 лимон – 1 шт.

ВАЖНО!

Нож необхідно періодично натирати лимоном, щоб фрукти не темнели.

1 Очисти і нарежь кубиками банани, грушу, киви (1 шт.), яблуко і апельсин (1 шт.).

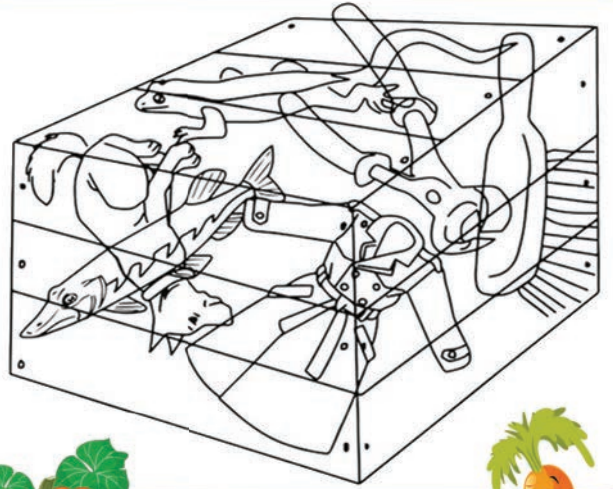
2 Залей фрукти йогуртом. Перемешай салат і вложи на блюдо в формі овала.

3 Очисти оставшіся апельсин і киви. Апельсин розділи, а киви порежь на дольки.

4 Укрась салат дольками апельсина і киви. Приятного апетита!

ЩО ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

КРОСВОРД

1 Червоний ніс
В землю вріс,
А зелений хвіст –
Назовні.

2 Ріс на грядці під листочком,
Потім засолився в бочці.

3 Ріс на грядці молодець.
Хап за чуба – та й кінець.
Бо без нього, кажуть люди,
Борщику у нас не буде.

4 Ростуть на грядці
Зелені гілки,
А на гілках –
Червоні дітки.

5 Я жовтенька, я маленька,
Мов медочок солоденька.
На баштані досягаю,
Тепле сонечко вітаю.

6 Може, ви мене
й з'їсте,
Тільки сльози
проллете.

7 Лист різний із оксамита,
Соком ягідка налита.
А для хворої дитини
Кращі ліки – чай з ...

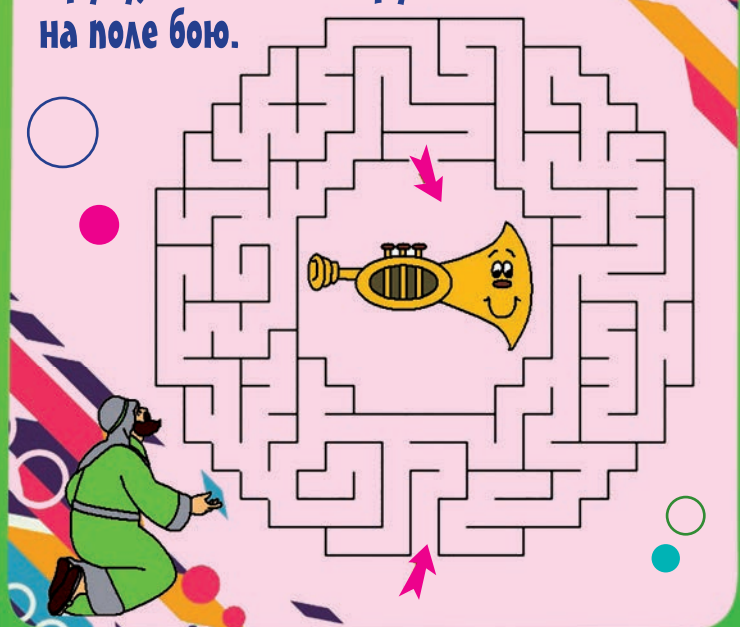
ЗНАЙДИ 3 ВІДМІННОСТІ.

ОБЧИСЛИ ПРИКЛАДИ Й
РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

14 : 2 = ...	8 : 2 = ...	16 : 2 = ...
18 : 2 = ...	6 : 2 = ...	20 : 2 = ...
	12 : 2 = ...	

Допоможи Гедеонові знайти трубу, з якою він вирушить на поле бою.

НАЙДИ НА РИСУНКЕ З ПАРИ СОВПАДАЮЩИХ ФИГУР И РАСКРАСЬ.

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

ПІДБЕРИ ПТАШЦІ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

ГЕДЕОНОВЕ ВІЙСЬКО

(Біблія, Суд. 6:1-27; 7)

Після всього, що Бог зробив для ізраїльтян, і після обіцянки Ізраїля служити вірно Богові ізраїльтяни не повинні були повертатися до ідолів, чи не так? Але цей народ усе-таки забув свого Бога. Він почав поклонятися ханаанським богам.

Наскільки нам відомо, у той час ізраїльтяни були єдиним народом в усьому світі, який не поклонявся образам із дерева й каменю. Коли ізраїльський народ почав нехтувати Господом і поклонятися ідолам, Бог дозволив мідіянітянам жорстоко панувати над ними.

Одного разу чоловік, якого звали Гедеон, молотив пшеницю у схованці, щоб її не відібрали мідіянітяни. Раптом під дубом він побачив ангела Господнього, який промовив до нього:

— Ти хоробрий чоловік, Гедеоне, і Господь з тобою. Сміливо йди і звільни свій народ з-під влади мідіянітян.

Гедеон відповів ангелу:

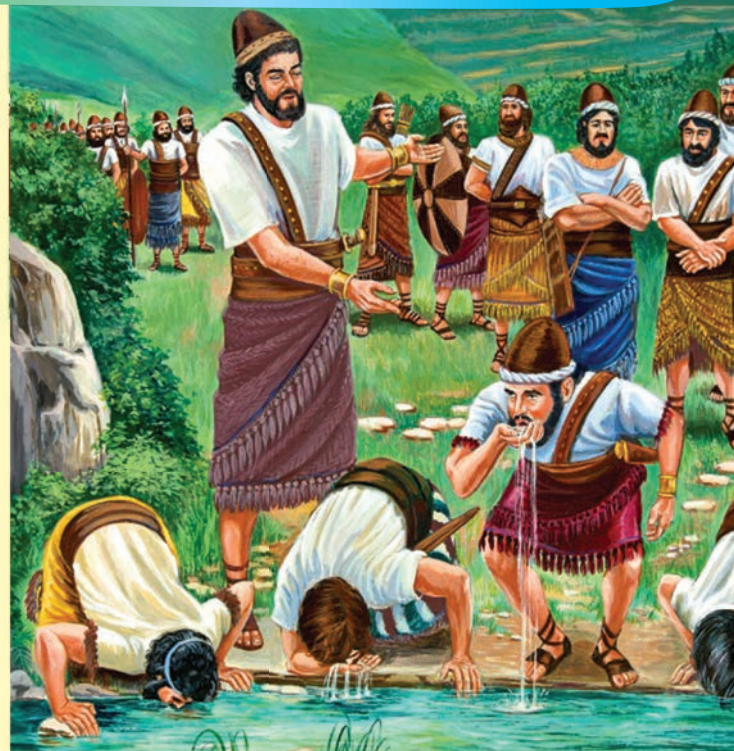
— О, Пане мій, як я можу спасти Ізраїль? Я з бідної родини, до того ж наймолодший у домі батька свого.

Гедеон вважав, що розмовляє з Господом, Який прийшов до нього в образі ангела. Тож він приніс жертву й поклав її на камені. Ангел кінцем своєї палиці доторкнувся до жертви, — і зі скелі знявся вогонь, що спалив це приношення. Ангел зник, і Гедеона огорнув страх. Та Господь сказав йому: «Мир тобі, Гедеоне. Не бійся, бо Я буду з тобою».

Бог наказав Гедеонові звільнити свій народ від поклоніння ідолам, перш ніж звільнити їх від мідіянітян. Тієї ночі Гедеон узяв десять своїх рабів і зруйнував Ваалів жертвник. На його місці він збудував жертвника для Бога Ізраїлевого.

Гедеон був людиною віруючою. Він хотів бути впевненим, що його веде Бог, тому попросив, щоб Господь дав йому конкретні вказівки, як перемогти мідіянітян. Бог сказав Гедеону:

— Твоє військо надто велике. Відішли додому всіх боязливих.

Коли Гедеон сказав це ізраїльтянам, 22 тисячі чоловік повернулися, а з ним залишилося лише 10 тисяч. Проте Господь сказав Гедеону:

— Усе ще дуже багато людей. Приведи воїнів до води, і там Я покажу тобі, як відібрати тих, хто тобі потрібен.

Коли вони підійшли до води, Гедеон звернув увагу на те, як вони п'ють. Більшість воїнів, щоб попити, ставала навколішки. Утім деякі, щоб напиться, затримувалися ненадовго. Вони однією рукою черпали воду й підносили її до вуст. Бог сказав Гедеону:

— Відокрем тих, що хлєптали воду з руки, Я вибрав цих три сотні, щоб визволити Ізраїль. Вони — пильні воїни, готові зустрітися з ворогом.

Гедеон бачив, що мідіянітяни, які розташувалися в долині, такі численні, наче сарана. Він чекав, коли настане ніч, а тоді дав кожному воїну сурму й глек із запаленим усередині смолоскипом. Гедеон наказав, щоб усі воїни гукали: «Меч за Господа та за Гедеона!» Вони засурмили в сурми, голосно закричали, а потім побили глеку.

Прокинувшись, мідіянітяни побачили, що вони оточені палаючими смолоскипами. У паніці вони почали втікати, натикаючись від жаху один на одного.

Таким чином Гедеон із трьома сотнями своїх воїнів здобув чудову перемогу.

Юра Міллер

Птица в стене

Десятилетний Алекс наблюдал, как строители строили гараж его отца. Они залили накануне фундамент и теперь бетонировали большие шлакоблоки.

И тут мальчик увидел, как маленькая птичка села на незаконченную стену, а затем исчезла из виду. В это время рабочие принесли заготовленный блок к тому месту, где он должен быть установлен.

«Стойте! — крикнул Алекс. — Там, в стене, птичка!»

«О чем ты говоришь?» — спросил мужчина.

Они внимательно осмотрели шлакоблоки, которые только что поставили, и, конечно же, увидели воробышка.

«Эй, Хэнк, — позвал работник, — попробуй, сможешь ли ты достать эту птичку и вытащить ее. Моя рука не пролезет». Но рука Хэнка тоже была очень широкой для того, чтобы пролезть

между блоками. Алекс попробовал, но не доставал.

«Кажется, нам придется оставить ее там», — заявил работник.

«Нет! — в отчаянии крикнул Алекс. — Она умрет».

Они стояли, пытаются найти решение, и тут Алекса осенило.

«Песок, — произнес он, — пожалуйста, принесите мне немного песка».

В то время как строители наблюдали, он осторожно сыпал песок в отверстие. Песчинки ссыпались по перьям маленькой птички и возникла горка. Она росла все выше и выше, а птица поднимала лапки, чтобы не быть закопанной. Через некоторое время Алекс смог вытащить беспомощное создание и вернуть его матери.

Далеко не всегда взрослые знают ответы!

НАЙДИ ОДИНАКОВІЕ ЧАСИ НА КАРТИНКЕ.

ЛИШЕ 2 ГРИБОЧКИ ОДНАКОВІ. ЗНАЙДИ ІХ.

РЕБУСЫ

Расшифруй пословицу.

4=Ж

в

6.1.3

yes

7 суток

Рассел Холт

ЧАСЫ, ПРОБИВШИЕ 13

Капитан Джарвис вышел на площадь пустого города, где находились большие городские часы. В темноте он не мог разобрать, который час, но казалось, что уже около полуночи. Часы начали отбивать время.

На углу площади капитан заметил фигуру человека. Незнакомец тоже остановился, чтобы посчитать количество ударов. Восемь, девять, десять, одиннадцать, двенадцать, тринадцать. ТРИНАДЦАТЬ! Капитан Джарвис удивился. Незнакомец подошел к капитану.

– Довольно необычно, не правда ли? – спросил он ехидным голоском. – Я никогда не слышал, чтобы часы пробили тринадцать вместо двенадцати.

– Я тоже, – ответил капитан. – Хотя живу в этом городе уже 30 лет.

Джарвис посмотрел на незнакомца. Даже в темноте можно было хорошо рассмотреть его красное лицо, бороду, орлиный нос и большие круги под глазами.

Через несколько недель капитан Джарвис проснулся намного раньше, чем обычно. Потом встал, так как не мог уснуть, спустился вниз и открыл входную дверь. К его удивлению, на улице стоял конюх Оливер, а рядом с ним – приготовленная к поездке лошадь.

– Я не мог уснуть, сэр. Меня посетила мысль, что вам понадобится лошадь. Зная, что вы не встаете так рано, я пытался отогнать подобные мысли, но они становились все навязчивее.

Капитан не знал, куда ему ехать. Он отпустил поводья и предоставил лошади возможность выбрать путь. Она с уверенностью поскакала к берегу реки. Когда они доехали к месту переправы через реку, Джарвис еще больше удивился: человек, переправлявший людей на пароме на другой берег, уже ждал его.

– Почему вы здесь так рано? – недоумевал капитан.

– Не знаю, сэр, – ответил он, – я не мог уснуть сегодня утром. Чем больше я пытался уснуть, тем больше меня посещали мысли, что кому-то нужно будет переправиться через реку.

Он спрыгнул с парома, чтобы помочь капитану подняться на борт. Через несколько минут капитан Джар-

вис стоял со своей лошастью на другом берегу реки. Он вновь предоставил лошади возможность выбрать дорогу, и вскоре мужчина приблизился к городу.

– Здравствуйте, – сказал он прохожему. – Сегодня ничего необычного не случилось в вашем городе?

– Да нет, ничего. Разве что сегодня будут судить человека за убийство вон там.

Он указал в сторону каменного здания. Капитан Джарвис поскакал к зданию суда. Он тихонько проскользнул сквозь задние двери внутрь. Видимо, заседание подходило к концу. Судья обратился к осужденному:

– Вы бы хотели что-то сказать, прежде чем суд вынесет вам приговор?

Капитан Джарвис хорошо видел этого человека. Эта длинная борода, выразительные глаза, орлиный нос и ехидный голос – все говорило о том, что капитан был с ним знаком.

– Мне нечего сказать, господин судья, кроме того, что я невиновен. Только один человек во всем мире может доказать мою невиновность. Несколько недель назад мы вместе с ним стояли в городе на площади и услышали, как часы пробили 13, а не 12 раз. Мы оба удивились. Если бы он был здесь, то смог бы заступиться за меня, но мое дело безнадежно. Разве что Бог ответит на мои молитвы и приведет его сюда.

– Я здесь! Я здесь! – воскликнул капитан Джарвис. – Я тот человек, который вместе с вами стоял тогда на площади и слышал, как часы пробили 13 раз. Осужденный говорит абсолютную правду. Я узнал его. В ту ночь, когда было совершено убийство, этот человек стоял вместе со мной на площади.

Судья объявил, что осужденный невиновен и отпустил его на свободу. Только теперь капитан Джарвис понял, Кто пробудил его рано, почему его конюх запряг лошадь, а паромщик уже ждал его на берегу. Он понял, Кто вел его лошадь и сделал так, чтобы часы пробили 13 раз.

ЖИТЕЛІ МІСТА

(притча)

На узбіччі дороги, що вела до міста, сиділа жінка похилого віку. До неї підійшов мандрівник і запитав:

– Що за люди живуть у цьому місті?

– А які люди у твоєму місті? –

поцікавилася жінка.

– О, жажливі! – обурено відповів мандрівник. – Брехуни, шахраї, нездари – нікому не можна довіряти. Радий, що пішов звідти.

– Ти побачиш, що в цьому місті люди точнісінько такі самі, – відповіла жінка.

Невдовзі до неї підійшов інший мандрівник, який також запитав її про людей, що живуть у цьому місті.

– А які люди у твоєму рідному місті? – запитала вона.

– О, чудові! – вигукнув мандрівник. – Милі, чесні, добрі, працьовиті. Я мав велику честь жити з ними. Я так шкодував, коли залишав їх!

Почувши це, жінка усміхнулася й сказала:

– Ласкаво просимо! Ти побачиш, що в цьому місті люди точнісінько такі самі.

«Добра людина з доброго скарбу виносить добро, а погана людина зі злого скарбу виносить зло» (Матвія 12:35).

А які люди живуть у вашому місті?

Веселий English

HEALTH PROBLEMS ПРОБЛЕМИ ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ

Read and learn new words. Прочитай і вивчи нові слова.

TASK 1

broken arm
[бр'укен а:м] –
зламана рука

Слово **ACHE** [ейк] означає «біль». В окремих випадках, додавши до нього слово, що означає частину тіла, ти отримаєш назву недуги. Наприклад: head (голова) + ache (біль) = headache (головний біль)

Write the missing letters in the boxes to complete the health problems vocabulary. Доповни слова вставивши пропущені літери.

TASK 2

backache
[б'екейк] –
біль у спині

fever [фі'ве:] –
гарячка, висока температура

toothache
[ту'зейк] –
зубний біль

measles
[мі'злз] –
кір

flu [флу] –
грип

cut [кат] –
поріз

sore throat
[со: ср'оут] –
біль у горлі

stomachache
[ст'омакейк] –
біль у шлунку

headache
[х'едейк] –
головний біль

cough [коф] –
кашель

cold [колд] –
застиуда

earache
[і'ерейк] –
біль у вусі

bruise
[бру:з] –
забіи, синець

runny nose
[рані ноуз] –
нежить

broken leg
[бр'укен лег] –
зламана нога

t _ _ t h _ c h _

f _ v _ r

fl _

b _ c k _ c h _

s _ r _ t h r _ _ t

c _ _ g h

m _ _ s l _ s

h _ _ d _ c h _

br _ k _ n _ l _ g

c _ t

_ _ r _ c h _

st _ m _ c h _ c h _

c _ l d

r _ n n _ n _ s _

br _ _ s _

br _ k _ n _ _ r m

TASK 3

Find and circle the words in the word search puzzle and number the pictures. Знайди й обведи необхідні слова. Пронумеруй малюнки.

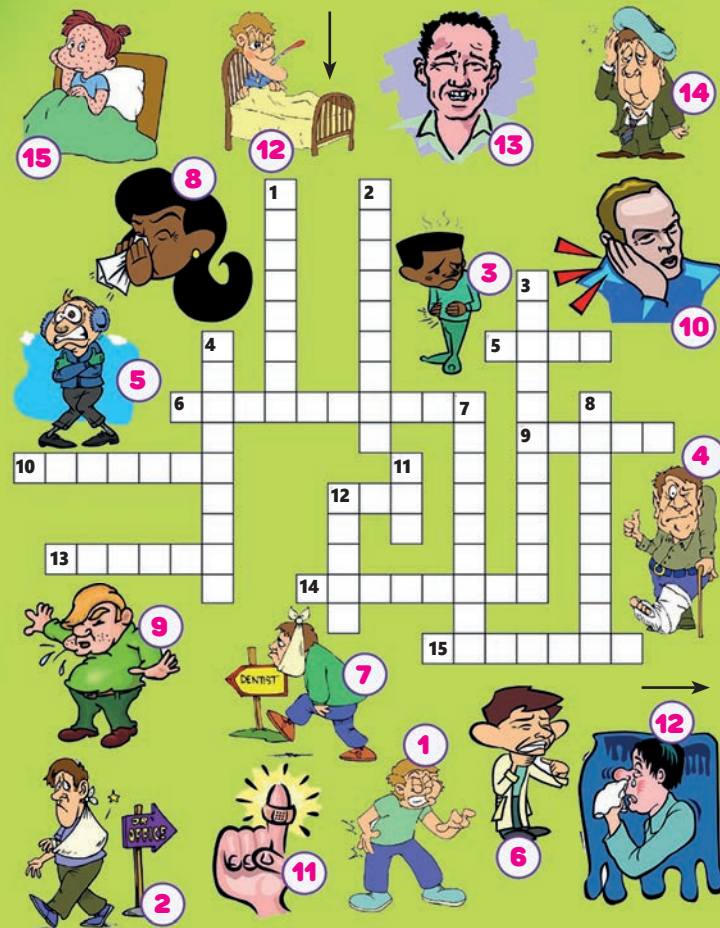
- backache
- fever
- toothache
- measles
- cut
- sore throat
- stomachache
- headache
- cold
- earache

- bruise
- runny nose
- flu
- cough
- broken leg
- broken arm

Do the crossword.
Розв'яжи кросворд.

TASK 4

x	j	i	y	i	t	c	e	n	b	t	s	z	g	e
y	l	f	t	z	p	k	o	j	h	o	e	t	m	d
u	c	d	o	k	g	i	u	z	o	a	q	n	l	
c	u	a	w	b	b	x	g	w	u	t	r	j	z	s
x	t	j	f	x	r	a	h	m	z	h	a	c	n	o
p	k	o	s	t	o	m	a	c	h	a	c	h	e	r
o	b	m	r	m	k	v	b	t	e	c	h	o	b	e
s	r	j	u	d	e	w	a	q	a	h	e	f	r	t
l	o	n	n	n	g	c	m	d	e	k	e	u	h	
r	k	c	n	g	a	f	k	e	a	c	p	v	i	r
u	e	r	y	g	r	u	a	a	c	o	t	e	s	o
p	n	h	n	c	m	p	c	s	h	l	i	r	e	a
l	l	j	o	f	l	u	h	l	e	d	d	o	p	t
i	e	e	s	s	h	f	e	e	w	b	o	r	v	l
j	g	s	e	p	w	q	k	s	o	r	n	q	j	l

TASK 5

Look at the pictures, choose and circle the correct option. Подивися на малюнок і обведи правильну відповідь.

- headache
- earache
- broken leg
- backache

- stomachache
- fever
- runny nose
- flu

- sore throat
- cold
- cough
- toothache

- cut
- bruise
- measles
- broken arm

- measles
- headache
- cold
- broken arm

- backache
- stomachache
- flu
- earache

- bruise
- fever
- sore throat
- cough

- toothache
- runny nose
- cut
- broken leg

- fever
- cut
- cold
- cough

- sore throat
- measles
- runny nose
- broken arm

- stomachache
- backache
- earache
- flu

- toothache
- bruise
- broken leg
- headache

- measles
- flu
- stomachache
- bruise

- cough
- fever
- cold
- runny nose

- backache
- sore throat
- broken leg
- cold

- toothache
- headache
- earache
- broken arm

ПІДСТАВКА ПІД ГОРНЯТКО

Тобі знадобляться:

- нитки;
- голка;
- ножиці;
- шпильки;

- простий олівець;
- фетр різного кольору;
- допомога батьків.

За допомогою такої ж техніки ти можеш виготовити будь-які фрукти, наприклад, грушу або цитрусові.

1. Накресли на основній тканині форми задуманих тобою фруктів – по дві ідентичні деталі на одну підставку. Можеш використати картонний шаблон. Якщо це яблуко, то, крім двох основних деталей, необхідно викроїти таку ж саму білу, але в діаметрі меншу

на кілька міліметрів. Ще тобі знадобляться листочок, хвостик і кісточки.

2. Наклавши білу деталь на одну з червоних, зший їх до купи дрібним швом «Уперед голка».

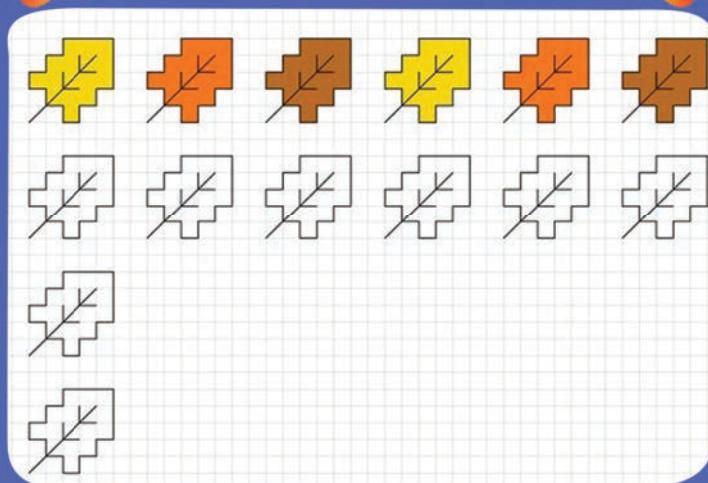
3. Тепер приколі та приший кісточки.

4. Візьми другу деталь із червоного фетру. Приший до неї хвостик і листочок.

СОСЧИТАЙ ВСЕХ КОТОВ НА КАРТИНКЕ.

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

Найди на этих двух картинках 5 отличающихся чашек.

ИСТОРИЯ ЧАШКИ

(притча)

Жил на свете один юноша. Он странствовал по свету в поисках необычных вещей, которые находил в лавках старых вещей. Особенно его занимали чайные чашки.

Однажды парень зашел в антикварный магазин, где нашел очень красивую старинную чайную чашку. Юноша взял в руки находку и стал ее рассматривать, как вдруг чашка заговорила с ним:

«Мой дорогой странник, ты любишь меня, но я не всегда была красивой чашкой. Было время, когда я была просто куском глины. Долго лежала я в земле. Передо мной проносились столетия, зарождались и гибли цивилизации, а я все ждала, сама не зная чего.

И вот пришел мой Мастер. Он поднял меня, отнес домой, бросил на стол и стал мять и катать. Было очень больно, и я воскликнула: «Довольно!». Но он лишь улыбнулся и сказал: «Еще не время».

С этими словами он кинул меня на стремительный круг, и мир закружился у меня перед глазами. «Что ты делаешь? – прошептала я. – Мне плохо, останови этот кошмар!». Но Мастер, продолжая вертеть круг и придавать мне форму, тихо сказал: «Еще не время».

Затем он бережно поставил меня в печь. Я не знала, что на свете бывает такая жара. Я пыталась открыть печную дверцу и кричала: «Здесь жарко, я сгорю дотла! Выпусти меня!». Но через смотровое стекло я читала по губам Мастера: «Еще не время».

И вот, когда мне показалось, что наступает моя последняя минута, дверца открылась. Мастер осторожно вынес меня из печи и поставил на полку, где я, наконец, вздохнула свободно. Но это был не конец.

Как только я остыла, Мастер снял меня с полки и стал раскрашивать. Там было это ужасное вещество – лак. Его ядовитые испарения окута-

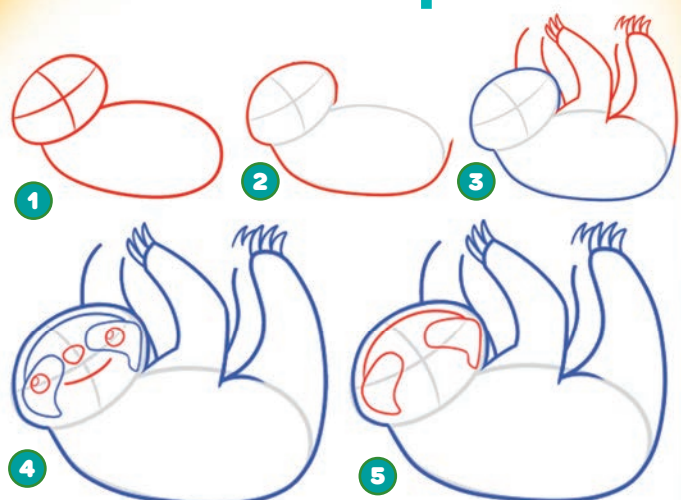
ли меня, и я взмолилась: «Пожалуйста, не надо, смилуйся надо мной! Неужели тебе меня не жалко?». Но Мастер лишь покачал головой и сказал: «Еще не время».

После покраски он вдруг засунул меня обратно в печь. На этот раз там было еще жарче. Я заплакала. Жара была невыносимая. И в тот момент, когда мне показалось, что я умираю, Мастер вынул меня из печи. Он снова поместил меня на полку, где я остыла и стала ждать дальнейших испытаний.

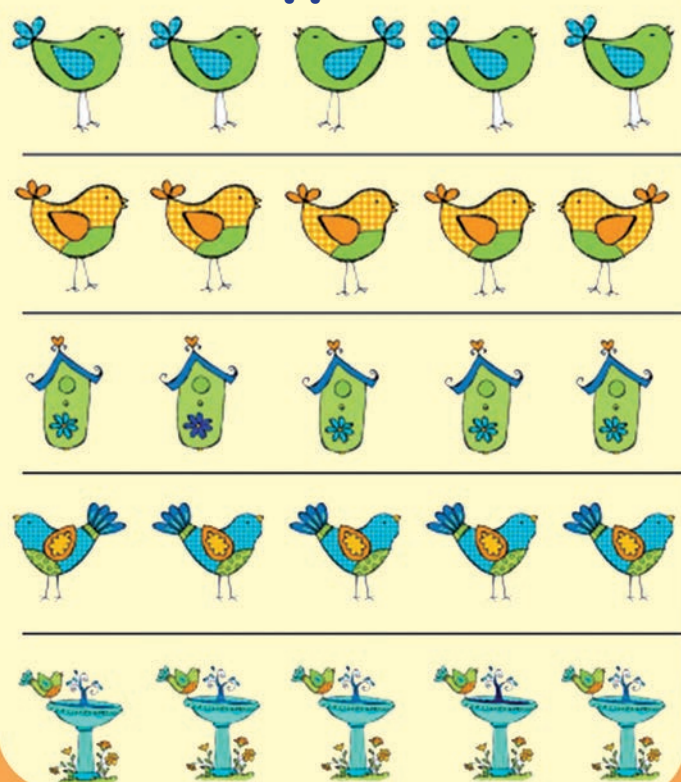
Но когда Мастер вернулся, он подошел ко мне и произнес: «Вот теперь пришло твое время». Затем поставил передо мной зеркало и сказал: «Взгляни на себя». То, что я увидела, было таким чудесным, что я воскликнула: «Это не я!». Это было невероятно красиво! А Мастер сказал: «Это то, чем ты должна была стать. Я видел, как тебе было больно, когда я раскатывал тебя, но мне нужно было выгнать из тебя воздух, иначе ты бы раскололась. Я знал, что ты потеряла все ориентиры, когда вертелась на круге, но без этого ты никогда не обрела бы такой прекрасной формы. Я знал, что ядовитые испарения лака невыносимы для тебя, но без этого ты оставалась бы такой же серой, как прежде. Я знал, что печь, особенно вторая, была для тебя самым тяжким испытанием, но без этого ты была бы слабой и тяжести жизни легко сломали бы тебя. Поверь мне, все это я делал для твоего блага. Теперь ты стала чудесной чашкой, и твоя жизнь обрела смысл». На этом чашка закончила свой рассказ, и с ее блестящего ободка скатилась слеза благодарности. Юноша заплатил хозяину магазина и взял чашку с собой.

Рассказ чашки стал путеводной звездой в его жизни. И когда судьба преподносила ему испытания и хотелось крикнуть: «Довольно! Хватит!», он вспоминал слова Мастера: «Еще не время».

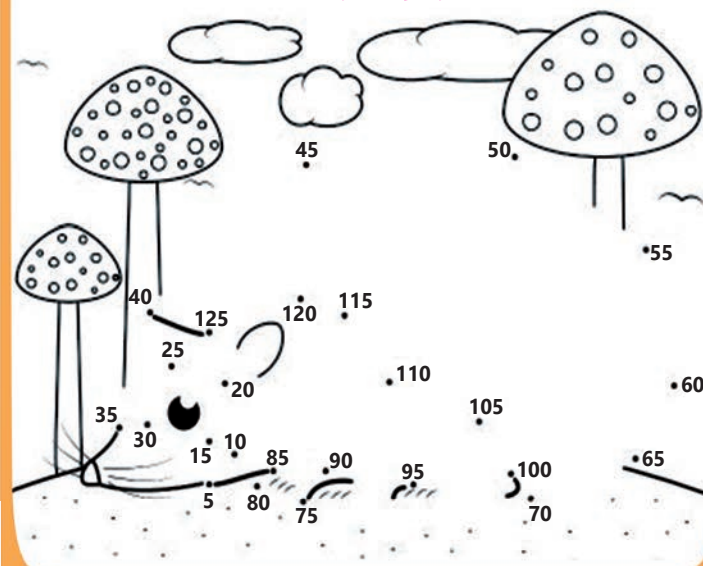
УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ЛЕНИВЦА.

НАЙДИ ЛИШНЕЕ В КАЖДОЙ СТРОЧКЕ.

РУХАЙСЯ ЗА ЦИФРАМИ, ЩОРАЗУ ДОДАЮЧИ ДО КОЖНОГО ЧИСЛА 5. РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

Рано-вранці прокинувся чоловік і подумав: «Ех, поспати б ще, але треба вставати. У мене сьогодні багато справ». Потер він очі й побачив на ліжку круглу пухнасту істоту завбільшки з блюдце.

— Хто ти? — запитав чоловік.
Істота зівнула у відповідь і ніжно запропонувала:
— Чоловіче, будь ласка, давай поспимо ще хвилинку. У тебе таке м'яке ліжечко.
— Хвилинку можна, — пробурмотів чоловік, і його голова опустилася знову на подушку.

Знову прокинувся чоловік через годину. Подивився на годинник і зрозумів, що запізнився на зустріч. Хотів він скопити, але раптом побачив на ліжку круглу істоту завбільшки з миску. Істота потерла пухлими рученятами очі й пробурмотіла:

— Куди поспішати, чоловіче?! Ти вже запізнився на зустріч. Тепер можна ще поспати.
— Хто ти? — здивувався чоловік.

Істота замість відповіді так солодко зівнула, що чоловік теж мимоволі зівнув, і його голова опустилася на подушку.

Проспав чоловік ще кілька годин і раптом відчув, що йому душно. Він ледве розплющив

запахлі очі й побачив, що на ньому сидить товста безформна істота завбільшки з хмару.

— Хто ти?! — вигукнув чоловік.
— Не впізнав? Ти сам мене виростив. Я — твоя Лінь, — засміялася істота. — Гарно ми сьогодні провели час!
— Ні, я всі боки повідлежував і нічого не зробив, — заперечив чоловік.
— Добре, тоді вставай, пообідай і потім знову лягай, — радісно запропонувала Лінь.
— У мене ж справи, — не погодився чоловік.
— Немає в тебе жодних справ, — засміялася Лінь і розповзлася навколо чоловіка білим туманом. У цьому тумані зникли всі його справи: і робота, і друзі, і навіть саме життя.

Лінь — погана риса характеру, яка може призвести до сумних наслідків. Друзі, завжди пам'ятайте про це й не лініться, адже Ісус бажає, щоб ви були працелюбними й сумлінно виконували свої обов'язки як удома, так і в школі.

«Ледача рука до убогства веде, рука ж роботяща збагачує» (Приповісті 10:4).

ПОЧЕМУ ЛЕНИВЦЫ ТАКИЕ МЕДЛИТЕЛЬНЫЕ?

В джунглях Центральной и Южной Америки живут поразительные млекопитающие — ленивцы. Эти небольшие, покрытые жесткой шерстью существа длиной 50-65 см не похожи ни на одного из представителей мира фауны. Флегматичные и тяжелые на подъем создания 90% своей жизни проводят в кронах деревьев. На земле ленивцы представляют собой жалкое зрелище. Длинные загнутые когти не позволяют им бегать. Все, на что способны беспомощные зверьки, — распластавшись на живот, медленно ползти. Поэтому и обитают они в кронах деревьев, повиснув спиной вниз на высоте 30-40 м.

Интересный факт: в отличие от других древесных млекопитающих (куниц, белок, куз), ленивцы никогда не опорожняют мочевой пузырь и кишечник среди ветвей. Чтобы справить нужду, животные совершают подвиг, покидая насиженное место и спускаясь на землю. Но ненадолго и всего один раз в неделю.

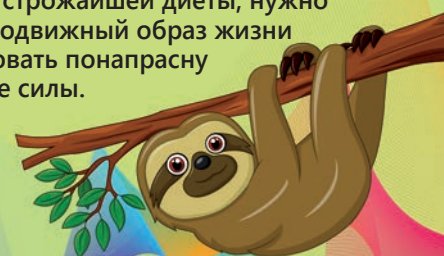
Причины медлительности ленивцев. Кроны деревьев для ленивцев — и отчий дом, и богатая кормом столовая. Вот только калорийность обедов низкая: грубые листья чрезвычайно малопитательны. Чтобы их усвоить, организму животного требуется около 90 часов. Скудная диета и медленное переваривание пищи стали причиной заторможенности обмена веществ, составляющего всего одну треть от ожидаемого уровня для млекопитающих массой 4-9 кг. Вот и существуют эти создания в режиме постоянной экономии энергии. Спят они 9-15 часов в сутки, а во время бодрствования ведут малоактивный образ жизни. Передвигаются зверьки медленно и неуклюже, преодолевая в день не более 20 м и «разгоняясь» до 150 м/ч.

Интересный факт: неповоротливые на суше, в водной стихии ленивцы преобразуются. Представители отряда неполнозубых — умелые пловцы, развивающие скорость 4 км/ч. Желудок, вес которого составляет 25% от веса животного, удерживает своего хозяина на плаву, а медленный метаболизм позволяет 40 минут обходиться без дыхания.

Безопасная жизнь. Медлительность и нежелание покидать насиженное место служат мирному зверьку хорошим подспорьем. Главные враги ленивца — пумы и ягуары — охотятся на земле, куда жители крон деревьев спускаются лишь в крайних случаях. Кроме того, беззащитные с виду существа умеют за себя постоять. При нападении они переворачиваются на спину и оказывают сопротивление, размахивая лапами с устрашающими 8-сантиметровыми когтями.

Гораздо более серьезную опасность представляют крупные хищные птицы, способные поднять увесистое 5-килограммовое тельце. Но у ленивцев есть меры защиты и от славящихся остротой зрения пернатых охотников. Это шерсть животных. Ее зеленоватый оттенок сливается с густой листвой и является идеальной маскировкой. Столь необычный цвет волосяного покрова — не врожденная особенность. Все дело в уникальной форме шерстинок. Каждая из них покрыта поперечными трещинками, в которых развиваются и живут — голубовато-зеленые фотосинтезирующие водоросли. Богатые липидами организмы играют не только роль живого камуфляжа. Ученые полагают, что они снабжают своих мохнатых хозяев питательными веществами.

Медлительность ленивцев — вовсе не проявление вялости и апатии этих необычных животных. Такая особенность поведения обусловлена низкой калорийностью их рациона. Ведь чтобы сохранить энергию, придерживаясь строжайшей диеты, нужно вести малоподвижный образ жизни и не расходовать понапрасну драгоценные силы.

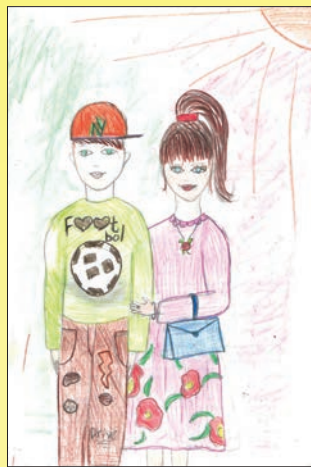

Діана Матвієнко

Тихон Яценко

Луїза Борисова

Юлія Колесник

Амалія Арсеєнко

Євангеліна Штучка

Артем Суханюк

Лілія Пелепей

Еріка Колош

Аліна Бойко

Діана Наймибудка

Надя Кот

Люда Козачкова

Ліда Кот

Поліна Руденко

Полліанна Колош

НД 10:00
**ПРОФІ
TIME**

з професором
Філіпштейном

Віка Кот

Богдан Козачков

Роман Дусь

Жанна Астахова

Міша Кот

Сніжана Колош

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки.
Надсилайте нам свої роботи на
адресу видавництва, і ми з радістю їх
опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на роз-
виток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочу-
вати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

